

vil imidlertid holde regeringen fast på dens forpligtelser og tilskynde til, at Danmark ikke opgiver sin internationale førerstilling.

S, SF, RV, EL og KRF deler ikke regeringens ønske om at skubbe problemerne over til udlandet. Køb af »varm luft« løser ingen klimaproblemer, men indbyder til snyd og kreativ bogføring. Der kan være god mening i fælles projekter med f.eks. de tidligere kommunistiske stater i Central- og Østeuropa, men hvorfor skal Danmark kun gøre det for at slippe for at gøre en indsats i Danmark? Også de østeuropæiske lande vil få meget svært ved at leve op til deres reduktionsforpligtelser. Samtidig finder partierne det direkte pinligt, at regeringen har sparet $\frac{2}{3}$ af hele øststøtten væk og så oven i købet vil forbeholde en væsentlig del af reststøtten til projekter, der primært gennemføres af hensyn til danske interesser. Danmark har stadig et højt udledningsniveau af drivhusgasser pr. indbygger, og vi har alle forudsætninger for at gøre en effektiv national indsats, som tillige indebærer betydelige industrielle gevinster. Vedvarende energi-teknologi, energibesparesesteknologi og kraft-varmekunnen er fremragende eksempler på, at der både er sket noget godt for miljøet og for industriudviklingen i Danmark. Regeringens negative holdning kan ikke undgå at give mindst muligt miljø for pengene. Partierne kan i øvrigt ikke se fornuften i, at en stor del af indsatsen skal finansieres ved nye statslige bevillinger til udlandet i stedet for en koordineret statslig/privat indsats i Danmark, der i væsentligt omfang ikke skal finansieres af statslige midler.

S, SF, RV, EL og KRF betragter truslen om massive klimaforandringer og -destabiliseringer som vor tids største globale miljøudfordring. Det er uacceptabelt, at ilandene hidtil har gjort så lidt, og det er direkte beskæmmende, at USA – verdens største forurener på klimaområdet – end ikke vil være med til Kyotos beskedne krav. Derfor er det vigtigt, at EU bevarer sin pådrivende rolle i samarbejde med andre industrilande (ikke mindst Japan og de tidligere kommunistiske lande) og i tæt forståelse med progressive ulande. Regeringen har et stort ansvar i denne proces med Danmark som kommende EU-formandsland.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget tilslutter sig, at der på globalt plan arbejdes for at forhindre ødelæggelse af naturen. Det er derfor også vigtigt, at landene gennem internationale aftaler påtager sig forpligtelser, der kan begrænse miljøødelæggelser.

Kyotoaftalen rummer imidlertid flere problemer. Et problem er, at så vigtige industrinationer som USA, Australien og Canada ikke tilslutter sig aftalen. Disse lande har begrundet deres holdning med den usikkerhed, der hersker med hensyn til årsagerne til mulige klimaændringer.

Her i landet har nogle forskere siden begyndelsen af 1990'erne gjort opmærksom på, at der kan være en sammenhæng mellem periodelængden af solpletter og de gennemsnitstemperaturer, der konstateres.

Når fremtrædende industrinationer ikke vil deltage i aftalen, er det problematisk for et land som Danmark at gå med. Aftalen vil stille store økonomiske krav, og der har fra mange sider været peget på, at der kunne opnås langt bedre miljømæssige resultater ved andre former for indsatser.

De CO₂-afgifter, der indføres, kan vise sig at blive en betydelig økonomisk belastning i fremtiden, og det er efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke rimeligt, at Danmark og en række andre lande påtager sig sådanne forpligtelser, når der ikke samtidig gøres en effektiv indsats mod CO₂-udledningen, f.eks. fra den meget forurenende industri i Østeuropa.

Det er en alvorlig fejl, der er begået fra dansk side ved den oprindelige fastlæggelse af Danmarks reduktionsforpligtelse på 21 pct., fordi Folketingets betingelse om basisåret 1990 – nemlig med korrektion for elimport – ikke er tilgodeset i retsakten vedrørende EU's ratifikation. Også af denne grund advarer Dansk Folkeparti mod virkningerne af Kyotoaftalen.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.